PADOMES LĒMUMS

(2010. gada 26. aprīlis),

ar ko papildina Šengenas Robežu kodeksu attiecībā uz jūras ārējo robežu uzraudzību saistībā ar operatīvo sadarbību, kuru koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām

(2010/252/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) [1], un jo īpaši tās 12. panta 5. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Robežu uzraudzības mērķis ir nepieļaut neatļautu robežšķērsošanu, apkarot pārrobežu noziedzību un aizturēt un veikt citus pasākumus pret personām, kas robežu šķērsojušas nelikumīgi. Robežu uzraudzībai būtu efektīvi jānovērš personu izvairīšanās no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās un jāattur no mēģinājumiem to darīt, kā arī jāatklāj ārējo robežu neatļauta šķērsošana.

(2) Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (turpmāk "Aģentūra") ir atbildīga par operatīvās sadarbības koordināciju starp dalībvalstīm, lai veicinātu Savienības tiesību aktu piemērošanu, tostarp saistībā ar robežu uzraudzību. Ir vajadzīgi papildu noteikumi attiecībā uz robežu uzraudzības darbībām, ko veic vienas dalībvalsts jūras un sauszemes vienības pie citu dalībvalstu jūras robežām saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Aģentūra, un lai turpinātu nostiprināt minēto sadarbību.

(3) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 un Savienības tiesību aktu vispārīgajiem principiem pasākumiem, ko veic uzraudzības operācijas gaitā, vajadzētu būt samērīgiem ar izvirzītajiem mērķiem un to īstenošanā pilnībā jāievēro pamattiesības un bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības, tostarp jo īpaši izraidīšanas aizliegums. Dalībvalstīm ir saistoši patvēruma *acquis* un jo īpaši noteikumi, kas paredzēti Padomes Direktīvā 2005/85/EK (2005. gada 1. decembris) par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu [2], attiecībā uz patvēruma pieteikumiem, kuri iesniegti dalībvalstu teritorijā, tostarp pie robežām vai tranzīta zonās.

(4) Eiropadome 2009. gada 18. un 19. jūnija un 2009. gada 29. un 30. oktobra sanāksmēs uzsvēra, ka ir vajadzīgas stingrākas robežkontroles darbības, ko koordinē Aģentūra, un skaidri noteikumi par kopīgu patrulēšanu. Jūnija Eiropadome arī uzsvēra to, ka ir vajadzīgi noteikumi par izglābtu personu izcelšanu krastā.

(5) Būtu jāņem vērā tas, ka robežu uzraudzības operācijas, ko koordinē Aģentūra, veic saskaņā ar operatīvo plānu un grafiku, un norādījumiem, ko izdevis koordinācijas centrs, kurā ir pārstāvētas dalībvalstis, kas piedalās, un Aģentūra, kā arī tas, ka pirms operācijas sākšanas tiek noteikta viena vai vairākas uzņēmējas dalībvalstis, kuru robežas tiks uzraudzītas.

(6) Šā lēmuma īstenošana neskar kompetences sadalījumu starp Savienību un dalībvalstīm, un tā neietekmē dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu uz jūras, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību un tās Protokolu pret migrantu nelikumīgu ievešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem, Konvenciju par bēgļu statusu, Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvenciju un citiem atbilstīgiem starptautisko tiesību instrumentiem.

(7) Jūrā izvēršot robežu uzraudzības operāciju, var rasties situācija, ka ir jāsniedz palīdzība personām, kas atrodas briesmās.

[1] OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

[2] OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.

(8) Saskaņā ar starptautiskajām tiesībām katrai valstij ir jāprasa, lai ar tās karogu kuģojoša kuģa kapteinis sniegtu palīdzību jebkurai personai, kura atrasta jūrā un kurai draud bojāeja, un iespējami ātri steigtos glābt cilvēkus, kas atrodas briesmās, ciktāl to iespējams izdarīt, neradot nopietnas briesmas kuģim, apkalpei vai pasažieriem. Minētā palīdzība būtu jāsniedz neatkarīgi no to personu valstspiederības vai statusa, kurām vajadzīga palīdzība, vai no apstākļiem, kuros tās ir nokļuvušas.

(9) Lai nodrošinātu labāku to dalībvalstu koordināciju, kuras saistībā ar šādām situācijām piedalās operācijās, un lai veicinātu šādu operāciju īstenošanu, šajā lēmumā būtu jāiekļauj nesaistošas pamatnostādnes. Šim lēmumam nebūtu jāietekmē meklēšanas un glābšanas dienestu pienākumi, tostarp pienākums nodrošināt, ka koordinācija un sadarbība norit tā, lai izglābtās personas var nogādāt drošā vietā.

(10) Šajā lēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kuri ir jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, īpaši cilvēka cieņas aizsardzība, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegums, tiesības uz brīvību un drošību, neizraidīšanas principa ievērošana, diskriminācijas aizliegums un bērna tiesības. Dalībvalstīm šis lēmums būtu jāpiemēro saskaņā ar šīm tiesībām un principiem.

(11) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus, proti, pieņemt papildu noteikumus attiecībā uz jūras robežu uzraudzību, ko veic robežsargi, kuru darbību koordinē Aģentūra, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo pastāv atšķirības to tiesību aktos un praksē, un tāpēc, pamatojoties uz operāciju starptautisko raksturu, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(12) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro. Tā kā šis lēmums pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo lēmumu, izlemj, vai tā šo lēmumu ieviesīs savos tiesību aktos.

(13) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā [1], šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta A punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK [2] (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai.

(14) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā [3] šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK [4] (2008. gada 28. janvāris) 3. pantu par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu šo nolīgumu.

(15) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/261/EK [5] (2008. gada 28. februāris) 3. pantu par minētā protokola parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā.

(16) Šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā [6]. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un Apvienotajai Karalistei šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro.

(17) Šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā [7]. Tādēļ Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un Īrijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro.

---

[1] OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.
[2] OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.
[3] OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.
[4] OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.
[5] OV L 83, 26.3.2008., 3. lpp.
[6] OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.
[7] OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

(18) Šengenas Robežu kodeksa komiteja, ar kuru notika apspriešanās 2009. gada 19. oktobrī, nesniedza atzinumu, tāpēc Komisijai saskaņā ar Padomes Lēmuma 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([1]), 5.a panta 4. punkta a) apakšpunktu jāiesniedz Padomei priekšlikums par veicamajiem pasākumiem un vienlaikus jānosūta tas Eiropas Parlamentam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Jūras ārējo robežu uzraudzību saistībā ar operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm, kuru koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ("Aģentūra"), reglamentē ar pielikuma I daļā izklāstītajiem noteikumiem. Šie noteikumi, kā arī pielikuma II daļā dotās nesaistošās pamatnostādnes ir daļa no katrai Aģentūras koordinētajai operācijai izstrādātā operatīvā plāna.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Luksemburgā, 2010. gada 26. aprīlī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. Á. MORATINOS

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

PIELIKUMS

I DAĻA

Aģentūras koordinēto jūras robežu uzraudzības operāciju noteikumi

1. **Vispārīgie principi**

1.1. Pasākumus, ko veic uzraudzības operācijas nolūkā, īsteno saskaņā ar pamattiesībām un tā, lai neapdraudētu pārtverto vai izglābto personu drošību, kā arī to vienību drošību, kuras piedalās pasākumos.

1.2. Nevienu personu nedrīkst izcelt krastā vai citā veidā nodot valsts iestādēm, ja tas ir pretrunā ar neizraidīšanas principu vai ja pastāv iespējamība, ka attiecīgo personu izraidīs vai liks tai atgriezties citā valstī, pārkāpjot šo principu. Neskarot 1.1. punktu, pārtvertās vai izglābtās personas ir pienācīgi jāinformē, lai tās varētu paust iemeslus, kuru dēļ tās uzskata, ka, izceļot krastā ierosinātajā vietā, tiktu pārkāpts neizraidīšanas princips.

1.3. Visas uzraudzības operācijas gaitā ņem vērā īpašās vajadzības, kas ir bērniem, cilvēku tirdzniecības upuriem, personām, kurām vajadzīga steidzama medicīniska palīdzība, personām, kurām vajadzīga starptautiska aizsardzība, un citām īpaši neaizsargātām personām.

1.4. Dalībvalstis nodrošina, lai robežsargi, kas piedalās uzraudzības operācijā, būtu izglītoti attiecībā uz atbilstīgajiem cilvēktiesību un bēgļu tiesību noteikumiem un pārzinātu meklēšanas un glābšanas starptautisko režīmu.

2. **Pārtveršana**

2.1. Atklājot kuģi vai citu jūras kuģošanas līdzekli ("kuģis"), tam tuvojas, lai noteiktu tā identitāti un valstspiederību, un, pirms veikt turpmākus pasākumus, to uzrauga no piesardzīga attāluma. Informāciju par kuģi nekavējoties paziņo koordinācijas centram, kas izveidots saistībā ar jūras operācijām, kuras koordinē Aģentūra, un lai īstenotu šādas operācijas.

2.2. Ja kuģis gatavojas ienākt vai ir ienācis tādas dalībvalsts piegulošajā zonā vai teritoriālajos ūdeņos, kura nepiedalās operācijā, informāciju par kuģi paziņo koordinācijas centram, kurš nodod šo informāciju attiecīgajai dalībvalstij.

2.3. Informāciju par jebkuru kuģi, par ko ir aizdomas, ka tas iesaistījies nelikumīgās darbībās jūrā ārpus operācijas darbības jomas, paziņo koordinācijas centram, kas šo informāciju nodod attiecīgajai dalībvalstij vai dalībvalstīm.

2.4. Pasākumi, ko veic uzraudzības operācijas gaitā pret kuģiem un citiem jūras kuģošanas līdzekļiem, attiecībā uz kuriem ir pamats aizdomām, ka tie pārvadā personas, kas gatavojas izvairīties no pārbaudēm robežšķērsošanas punktos, var ietvert to, ka:

a) lūdz informāciju un lūdz uzrādīt īpašuma tiesības apliecinošus dokumentus, reģistrācijas dokumentus un ar ceļošanu saistītu dokumentāciju, un identifikācijas un valstspiederības dokumentus, un citus attiecīgus datus par personām, kas atrodas uz kuģa;

b) aptur kuģi, uzkāpšanu uz tā un pārmeklē kuģi, tā kravas un uz tā esošas personas un iztaujā šīs personas;

c) informē uz kuģa esošās personas, ka tām nav atļauts šķērsot robežu un ka kuģa apkalpei var uzlikt sodu par ceļojuma sekmēšanu;

d) aiztur kuģi un personas, kas atrodas uz kuģa;

e) pavēl kuģim mainīt kursu, novirzot to ārpus teritoriālajiem ūdeņiem vai uz mērķi, kas neatrodas teritoriālajos ūdeņos vai piekrastes ūdeņos, eskortējot kuģi vai paliekot tā tuvumā, līdz kuģis uzņem minēto kursu;

f) nogādā kuģi vai personas, kas uz tā atrodas, uz trešo valsti vai citādā veidā nodod kuģi vai uz tā esošās personas trešo valstu iestādēm;

g) nogādā kuģi vai uz tā esošās personas uzņēmējā dalībvalstī vai citā dalībvalstī, kas piedalās operācijā.

2.5. Pasākumus, kas minēti 2.4. punktā, veic šādos apstākļos:

2.5.1. Teritoriālie ūdeņi un piekrastes ūdeņi

2.5.1.1. Lēmuma 2.4. punktā minētos pasākumus veic saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts atļauju un norādījumiem, ko ar koordinācijas centra starpniecību nosūta vienībai, kas piedalās operācijā. Šajā nolūkā vienība, kas piedalās operācijā, ar koordinācijas centra starpniecību paziņo uzņēmējai dalībvalstij par to, vai pārtvertā kuģa kapteinis ir pieprasījis, lai tiktu ziņots karoga valsts diplomātiskajam pārstāvim vai konsulārajam ierēdnim.

2.5.1.2. Visas operatīvās darbības tādas dalībvalsts, kas nepiedalās operācijā, teritoriālajos vai piekrastes ūdeņos veic saskaņā ar piekrastes valsts atļauju. Par visu saziņu ar piekrastes valsti un par darbības turpmāko norisi informē koordinācijas centru.

2.5.2. Atklātā jūra ārpus piekrastes ūdeņiem

2.5.2.1. Ja kuģis kuģo ar tādas dalībvalsts karogu, kura piedalās operācijā, vai tam ir minētās piederības reģistrācijas zīmes, 2.4. punktā minētos pasākumus veic, saņemot karoga valsts atļauju. Valsts amatpersonai, kas pārstāv dalībvalsti koordinācijas centrā, ir tiesības piešķirt vai nosūtīt minēto atļauju.

2.5.2.2. Ja kuģis kuģo ar tādas dalībvalsts karogu, kura nepiedalās operācijā, vai trešās valsts karogu vai tam ir tās piederības reģistrācijas zīmes, no karoga valsts pieprasa reģistrācijas apstiprinājumu, izmantojot piemērotus kanālus, un, ja valstspiederība tiek apstiprināta, saskaņā ar Palermo Protokolu pret migrantu nelikumīgu ievešanu karoga valstij lūdz atļauju veikt 2.4. punktā minētos pasākumus.

Par visu saziņu ar karoga valsti informē koordinācijas centru.

2.5.2.3. Ja, neraugoties uz to, ka kuģis kuģo ar ārvalsts karogu vai atsakās rādīt karogu, ir pamats aizdomām, ka patiesībā kuģim ir tāda pati piederība kā vienībai, kas piedalās operācijā, šī vienība pārbauda, vai kuģim ir tiesības kuģot ar attiecīgo karogu. Šajā nolūkā tā var nosūtīt uz aizdomās turēto kuģi laivu virsnieka vadībā. Ja pēc dokumentu pārbaudes aizdomas saglabājas, veic turpmāku pārbaudi uz kuģa, ko dara pēc iespējas uzmanīgi. Izmantojot piemērotus kanālus, sazinās ar valsti, ar kuras karogu kuģis kuģo.

2.5.2.4. Ja, neraugoties uz to, ka kuģis kuģo ar ārvalsts karogu vai atsakās rādīt karogu, ir pamats aizdomām, ka patiesībā kuģim ir citas tādas dalībvalsts valstspiederība, kura piedalās operācijā, pārbaudi par to, vai kuģim ir tiesības kuģot ar attiecīgo karogu, veic ar minētās dalībvalsts atļauju. Valsts amatpersonai, kas pārstāv dalībvalsti koordinācijas centrā, ir tiesības piešķirt vai nosūtīt minēto atļauju.

Ja minētajos gadījumos izrādās, ka aizdomas par kuģa valstspiederību ir pamatotas, 2.4. punktā minētos pasākumus veic saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti 2.5.2.1. punktā.

2.5.2.5. Ja ir pamats aizdomām, ka kuģim nav valstspiederības vai to var pielīdzināt kuģim, kuram nav valstspiederības, vienība, kas piedalās operācijā, pārbauda, vai kuģim ir tiesības kuģot ar attiecīgo karogu. Šajā nolūkā tā var nosūtīt uz aizdomās turēto kuģi laivu virsnieka vadībā. Ja pēc dokumentu pārbaudes aizdomas saglabājas, veic turpmāku pārbaudi uz kuģa un to veic pēc iespējas uzmanīgi.

Atbilstīgi Protokolam pret migrantu nelikumīgu ievešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem, kurš papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību, 2.4. punktā minētos pasākumus veic, ja aizdomas par to, ka kuģim nav valstspiederības, izrādās pamatotas un ir pamats aizdomām, ka kuģis iesaistīts migrantu nelikumīgā ievešanā pa jūras ceļiem.

Kuģim nav valstspiederības vai tas ir pielīdzināms kuģim bez valstspiederības, ja neviena valsts nav devusi kuģim tiesības kuģot ar tās karogu vai ja tas kuģo ar divu vai vairāku valstu karogiem, izmantojot tos pēc vajadzības.

2.5.2.6. Līdz karoga valsts atļaujas saņemšanai vai tās neesamības gadījumā kuģi uzrauga no piesardzīga attāluma. Ja nav saņemta nepārprotama atļauja no karoga valsts, neveic nekādus citus pasākumus, izņemot pasākumus, kuri vajadzīgi, lai novērstu draudošas briesmas personu dzīvībai, kā noteikts II daļas 1. sadaļā, vai pasākumus, kas izriet no attiecīgiem divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem vai ja kuģis ir iegājis piekrastes ūdeņos.

II DAĻA

Meklēšanas un glābšanas situāciju un izcelšanas krastā pamatnostādnes saistībā ar Aģentūras koordinētām jūras robežu uzraudzības operācijām

1. **Meklēšanas un glābšanas situācijas**

1.1. Pienākumu sniegt palīdzību personām, kas jūrā atrodas briesmās, dalībvalstis pilda saskaņā ar spēkā esošām starptautiskām konvencijām, ar ko reglamentē meklēšanas un glābšanas situācijas, un atbilstīgi pamattiesību ievērošanas prasībām. Vienības, kas piedalās operācijā, sniedz palīdzību visiem kuģiem vai cilvēkiem, kas jūrā atrodas briesmās. Tās šādi rīkojas neatkarīgi no minēto personu vastspiederības vai statusa vai apstākļiem, kādos minētās personas atrastas.

1.2. Robežu uzraudzības operācijas gaitā saskaroties ar situāciju, kurā pastāv neskaidrība vai bažas par kuģa vai jebkuras uz kuģa esošas personas drošību, vienībai, kas piedalās operācijā, cik vien ātri iespējams būtu jānosūta visa pieejamā informācija Glābšanas koordinācijas centram, kas ir atbildīgs par meklēšanas un glābšanas reģionu, kurā radusies šī situācija.

Gadījumos, kad trešās valsts Glābšanas koordinācijas centrs, kas atbildīgs par meklēšanas un glābšanas reģionu, neatbild uz paziņojumu, ko nosūtījusi vienība, kura piedalās operācijā, šai vienībai būtu jāsazinās ar tās uzņēmējas dalībvalsts Glābšanas koordinācijas centru.

Gaidot norādījumus no Glābšanas koordinācijas centra, vienībām, kas piedalās operācijā, būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, lai nodrošinātu attiecīgo personu drošību.

1.3. Vienībām, kas piedalās operācijā, būtu jāņem vērā visi attiecīgie aspekti un jāpaziņo Glābšanas koordinācijas centram savs vērtējums, tostarp jo īpaši šāda informācija:

a) vai ir lūgums pēc palīdzības;

b) kuģa derīgums kuģošanai un iespējamība, ka kuģis nesasniegs savu galamērķi;

c) pasažieru skaits attiecībā pret kuģa tipu (vai kuģis ir pārkrauts);

d) vai uz kuģa ir vajadzīgie krājumi (degviela, ūdens, pārtika u. c.), lai sasniegtu krastu;

e) vai uz kuģa ir kvalificēta kuģa komanda un vadība;

f) vai uz kuģa ir pieejamas drošības, navigācijas un sakaru iekārtas;

g) vai uz kuģa ir tādi pasažieri, kuriem vajadzīga steidzama medicīniska palīdzība;

h) vai uz kuģa ir miruši pasažieri;

i) vai uz kuģa ir grūtnieces vai bērni;

j) laika un jūras apstākļi.

1.4. Tam, vai pastāv ārkārtas situācija, nevajadzētu būt atkarīgam vienīgi no tā, vai faktiski ir lūgts sniegt palīdzību, un šī ārkārtas situācija nebūtu jāvērtē pēc šāda palīdzības lūguma.

Ja tiek uzskatīts, ka kuģis ir ārkārtas stāvoklī, tomēr uz kuģa esošās personas atsakās pieņemt palīdzību, vienībai, kas piedalās operācijā, būtu jāinformē Glābšanas koordinācijas centrs un jāturpina pildīt pienākumu rūpēties, veicot visus pasākumus, kas vajadzīgi attiecīgo personu drošībai, vienlaikus izvairoties no jebkādas rīcības, kas varētu pasliktināt situāciju vai palielināt iespēju gūt ievainojumus vai zaudēt dzīvību.

1.5. Operācijas koordinācijas centrs cik vien ātri iespējams būtu jāinformē par visu saziņu ar Glābšanas koordinācijas centru un par tās darbības norisi, ko veic vienība, kura piedalās operācijā.

1.6. Ja kuģi nevar vai vairs nevar uzskatīt par tādu, kas ir ārkārtas situācijā, vai ja meklēšanas un glābšanas operācija ir pabeigta, vienībai, kas piedalās operācijā, konsultējoties ar operācijas koordinācijas centru, būtu jāatsāk operācija saskaņā ar I daļu.

2. **Izcelšana krastā**

2.1. Operatīvajā plānā būtu jānorāda noteikumi pārtverto vai izglābto personu izcelšanai krastā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un piemērojamiem divpusējiem nolīgumiem. Operatīvais plāns neuzliek pienākumus dalībvalstīm, kuras nepiedalās operācijā.

Neskarot Glābšanas koordinācijas centra atbildību un ja operatīvajā plānā nav paredzēts citādi, par prioritāti būtu jāizvirza, ka izcelšanu krastā veic tajā trešā valstī, no kuras ieradies kuģis, kas pārvadā šīs personas, vai kuras teritoriālos ūdeņus vai meklēšanas un glābšanas reģionu šis kuģis šķērsojis tranzītā, un, ja tas nav iespējams, par prioritāru uzskata izcelšanu krastā uzņēmējā dalībvalstī, ja vien nav jārīkojas citādi, lai garantētu šo personu drošību.

2.2. Koordinācijas centrs būtu jāinformē par personu klātbūtni I daļas 1.2. punkta nozīmē, un minētā informācija būtu jādara zināma uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Pamatojoties uz šo informāciju, operatīvajam plānam būtu jānosaka, kādus turpmākus pasākumus var veikt.